

Vidiki mlade likovne ustvarjalnosti

Danes smo si za sobesednika zbrali akademskega slikarja mlajše slovenske generacije Žareta Vrežca, ki je obiskoval Akademijo za likovno umetnost v letih 1970–1974, in ima za sabo, že vrsto razstav, med katerimi bi omenili Biennale mladih v Moderni galeriji na Reki leta 1975 in 1977, razstavo Mlade jugoslovanske umetnosti v Havani leta 1976, razstavo z istim naslovom v Panami v letu 1977, kup razstav skupine sedmih, razstava »Priatelj Vena Pilona« v Pilonovi galeriji v Ajdovščini, pa spet razstave v okviru skupine sedmih in druge...

– Žare, stanuješ v Pražakovi ulici, kje pa imaš atelje?

– Ja, atelje imam kar v eni sobi stanovanja. Je sicer zadošči velika, le stare slike moram spravljati na podstreho ali pa jih darovati prijateljem in sorodnikom.

– Se pravi, da tudi ti, kakor mnogo mladih likovnikov, nimas pravega prostora za delo.

– To je problem, ja. Ampak meni je še dobro...

– Ali ni Stanovanjska skupnost nekaj časa dajala neke prostore za ateljeje?

– Je, ampak ti prostori so bili ponavadi šeste ali sedme kategorije, majhni, s slabimi stenami, s streho, ki je puščala, brez vode in s slabo lučjo, tako da se ni dalo bivat v njih. Mladi fantje in dekleta pa ponavadi nimajo denarja za drage adaptacije. Tako to vprašanje ateljejev še vedno ni rešeno.

– Ali bi lahko tvoje slikarstvo imenovali abstraktno?

– Jaz bi temu rekel brezpredmetno. Pripadam generaciji, ki je diplomirala leta 1975 in ki se je uprla konvencionalnosti. Slik ne izdeluje kot tržno blago. Ukvarja se z elementarnimi zadevami, kot so likovna abeceda, ploskev, barva. Ideološko ne soglašam z vejo v slikarstvu, ki jo poznamo po imenu super (ali hiper) realizem, ki dela po okusu potrošnika, ki je nekje povečana fotografija in goji nostalgijo po tridesetih letih.

– Ali se poleg čistega slikarstva ukvarjaš še s čim – na primer ilustracijo ali podobnim, saj vemo, da mladi umetniki le težko živijo od svojega slikanja.

– Ukvarjam se izključno s slikanjem, včasih tudi z risbo. Imam srečo, da sem lahko svobodni umetnik, ker imam mecenstvo v družini. To, da se od samega slikanja ne da živeti, pa drži.

– Kaj oziroma kdo predstavlja »Skupino sedmih«, v okviru katere pravzaprav največ razstavljaš?

– Smo ista generacija, veliko smo se menili o slikanju, pa smo se odločili pokazati to, kar delamo, čeprav so težave. Z vsako razstavo so zvezani ogromni stroški, ki jih le težko zmoremo – katalogi, pre-

vozi slik. Zdi se mi, da pri nas pripravljajo zakon o tem, da bi umetniki pravzaprav nekaj dobili za rastave, ne da morajo samo dajati.

– Slišala sem, da so stroški z barvami, čopiči, platnom in vsem kar sodi zraven, zelo veliki. Kako potem to gre?

– To drži. Že samo barve so tako zelo drage, pa še dobi se jih ne. Res so težave, vendar pa ne bi rad, da bi bil tale pogovor videti kot samo pri- toževanje. Vse te težave res imamo več ali manj vsi, ki se ukvarjamo s slikanjem. Če bi mi šlo za materialne dobrine, ne bi tega delal. Vendar imam rad ta način izražanja, slikam dopoldne in popoldne, vse dneve. Kljub vsem težavam je pa le vseeno »fajn malat«.

Doca Marolt

Za malo denarja mnogo fotografij

Za vse, ki bi radi kaj več vedeli o fotografiji in to za majhne denarje, prireja ŠOLT fotografski tečaj za 200 dinarjev. Vabljeni predvsem osnovnošolci, dijaki in študentje ter seveda tudi vsi ostali. Tečaj se prične v ponedeljek, 16. julija ob 17. uri in traja do petka 20. julija. Vse informacije, prijave in vplačila boste opravili v ponedeljek ob pričetku tečaja v Študentskem naselju, blok 7 (tel: 268-128), kjer bo tudi tečaj.

Priznanja ob dnevu civilne zaštite

Ob dnevu civilne zaštite je bila v prostorih skupščine občine Ljubljana Center svečana seja štaba za civilno zaščito ter sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito. Na seji so podelili priznanja za dosežene uspehe pri razvoju organizacije civilne zaštite in obrambnih sposobnosti.

Značke civilne zaštite so prejeli:

Mojca Blejec, KS Ajdovščina; Marjan Bokal, KS Stari Vodmat; Anton Boldin, KS Tabor; Adolf Bregar, KS Ajdovščina; Branimir Faleksini, KS Kolodvor; Jože Golob, SGP Slovenija ceste; Trajko Ivanovski, KS Stari Vodmat; Jože Janež, KS Poljane; Francka Kahne, KS Stari Vodmat; Dr. Miran Mal, KS Stara Ljubljana; Ivan Mekinc, KS Aj-

dovščina; Janez Nolda, KS Stari Vodmat; Peter Ovsec, KS Tabor; Vladimir Pirc, Tiskarna »Ljudske pravice«; Ljubo Podpac, KS Poljane; Milena Povše, KS Tabor; Erika Rebernak, KS Stara Ljubljana; Jaka Rozman, KS Stara Ljubljana; Marija Smrekar, KS Stari Vodmat; Borut Turk, KS Tabor; Ferdinand Vrežar, tovarna ROG; Volja Weber, KS Kolodvor; Jože Župančič, IPK Ljubljana, tozid Kanalizacija

Priznanja je podelil predsednik Sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito Miroslav Samardžija, prisrčne slovesnosti pa so se udeležili tudi drugi predstavniki družbenopolitičnega življenja naše občine.

Otrok in družina

Izšla je junjska številka revije »Otrok in družina«, v kateri boste našli vrsto zanimivih člankov, ki tako ali drugače obravnavajo vzgojo in zdravo rast otrok od najmlajših pa do tistih, ki že vstopajo v samostojno življenje.

Članek »Zeleno v sivem« niza nekaj vtisov o skrbi za mestno mladino na Nizozemskem in daje vrsto idej, kako bi tudi pri nas preprosto, a učinkovito popestrili prosti čas naših otrok. Članek »Zdravje otrok današnjega sveta« je v letu otroka pripravila svetovna zdravstvena organizacija in osvetljuje zdravstveno stanje otrok v svetu. Marko Polič je v članku »Okoliš za učenje« načel vprašanje prostorskega videza razreda, ki naj učencu čimbolj poveča možnosti za raziskovanje. Članek se bo v prihodnji številki še nadaljeval. Veliko se razpravlja o vprašanju zgodnejšega vstopa otroka v šolo. Več o tem boste lahko prebrali v članku dr. Nuše Kolar: »Ne zgodnejši, pomemben je pripravljen vstop otroka v šolo«. V rubriki Vzgoja in učenje je Dušica Kunaver v članku »Mu bom že pokazal, mulcu, pa še povedal ni za vse cve-

ke!« opisala nekaj svojih izkušenj ob srečanjih s starši, ki nam razkrivajo marsikatero napačno ravnanje – čeprav z najboljšim namenom. V članku Silva Kristana »Za bolj bogato vsebino počitniških letovanj« boste našli vrsto napotkov za zabavne in razgibane igre otrok v počitniških dneh. Sledijo še članki: »Uvajanje prostovoljnih sodelavcev v šole«, »Razvijajmo otrokov govor«, »Nov profil vzgojiteljice – razvijanje družinskega varstva v Velenju« in »Otrok in likovno izražanje«.

Strani, ki so namenjene odraščajoči mladini, prinašajo članke o težki odločitvi, kam po osnovni šoli; Slavica Česnik nam razkriva »Česa ne vemo o spolnem življenju mladih«, trije mladi avtorji pa so raziskali »Kajenje in kadilske navade med dijaki«. V rubriki Skupno življenje boste lahko prebrali »Kako živi študentska družina« in črtici »To

je moj otrok« Mile Meserko ter »Temnordeča vrtnica«, ki jo je napisala Branka Jurca. »Vzroki večnih nasprotij stari-mladi« nam razkrivajo nekatere lastnosti starih, ki jih mlajša generacija sprejema z nerazumevanjem in celo z odporom. Za rojake izven domovine je Dragana Kraigher-Senk napisala članek »Čeri usklajevanja in posledice«.

V rubriki Vaši svetovalci piše psiholog mag. Ludvik Horvat o »Kritičnem obdobju v razvoju logičnega mišljenja pri otroku«, pravnik o »otroku v izvenzakonski skupnosti«, zdravnik-ortoped dr. Radivoj Bobič pa odgovarja na vprašanja »Kakšno obutev za našega otroka«.

Sledi še pregled novih knjig, ki jih boste lahko izbrali za počitniško branje svoje- mu otroku, članek »Pionirji o narodnoosvobodilni vojni« in ocena o filmu o Boški Buhi.

Priloga VRTEC prinaša vrsto napotkov, kako popestriti počitniške dni najmlajših, kako se bomo skupaj igrali, kakšne igrice jim bomo mimogrede naredili, objavljala zgodbo, pesem in pa članek Dušana Tršarja »Otrokovo umetniško ustvarjanje – oblikovanje v glini«.

Vaja civilne zaštite v Stari Ljubljani

Letalski napad na območje KS Stara Ljubljana – Krajanji so hitro in disciplinirano zapustili poslopja – V akcijo so se takoj vključile vse ekipe civilne zaštite, tudi tiste iz OZD – Evakuacija, gašenje požara, reševanje izpod ruševin, nudenje prve pomoči – vse je delovalo brezhibno.

Tako je potekala vaja enot CZ v okviru obrambnega dne v KS Stara Ljubljana, ki jo je vodil Lojze Zorčič. Osnovna zamisel in namen te vaje so varstvene priprave delovnih ljudi in občanov ter podružbljanje zasnov SLO in DSZ v krajevni skupnosti. To so potrdili krajanji sami, saj so delovali enotno in povezano. S ponosom smo lahko gledali na ekipe šolske mladine, ki so pokazali, da so se v okviru obrambne vzgoje v šolah kar veliko naučili. Pri celotni vaji pa ne smemo prezreti gasilcev, ki so z izredno izurjenostjo takoj pričeli gasiti, na pomoč pa sta prispeli tudi gasilski enoti iz Prul in gasilskega društva Ljubljana. Prvič smo lahko videli, da so vodo zajemali iz korita Ljubljanice ter z njo gasili vse do Titove ceste. Uspešni so bili tudi pri reševanju iz vode.

S to vajo CZ je Stara Ljubljana pokazala, da se je skrb za obrambno vzgojo tako pri mladini kot pri starejših krajanjih obrestovala, tako da so danes dobro pripravljeni in izurjeni za dela v težkih razmerah v primeru vojne ali elementarnih nesreč.

Janez Krajnc

Obiskali smo Ljubljansko barje

Barje? Fej in fuj, kače, gliste, pijavke, komarji, klopi in še podobne neprijetne živalice. Res je to, pa še kaj drugega.

Ljubljansko barje je postalo v zadnjih nekaj letih prava zakladnica vedno bolj nedotaknjene, bolj rečeno obnavljajoče se divjine v neposredni bližini Ljubljane. Z vsemi zakladnicami te skoraj nedotaknjene divjine, s številnimi mlakami in manjšimi jezeri, kjer kar mrgoli življenja.

Če hočemo z zadovoljstvom spoznavati ta divji svet, potrebujemo kaj več od običajne obleke. Prvi pogoj so dolge hlače, škornji, srajca in to tudi v najhujši vročini. Vse dele kože, ki se vidijo izpod obleke, natrite s sredstvom proti komarjem. Priporočamo vam, da to sredstvo vzamete tudi s seboj in varovalno plast vsake pol ure obnovite, saj jo hitro izpira znoj.

Za nameček vzemite s seboj še fotoaparat. Ne bo vam žal, saj boste imeli še dolgo lepe slikovne spomine na pustolovščino v barju. Posebna prednost takega potepanja po barju pa je, da za to sploh ne potrebujete avta. Raje se zapeljite do Preserij z vlakom ali avtobusom, pa jo mahnite proti Vrhniki, seveda pa lahko tudi v obratni smeri. Če vam je nerodno, da se v morostarski obleki kažete v javnih prometnih sredstvih, pa jih dajte v nahrbtnik, zraven pa še malico. In za gotovo ne pozabite na pijačo, kajti na morostu ni dobre vode! Pa še pišite nam kartico z vtisi s takega potepanja.

M. Pirjevec